

4. Wat als mijn hond een wond heeft?

Een ongelukje kan altijd gebeuren, en honden lopen af en toe wondjes of wonden op. Bij grotere wonden is het beter deze door de dierenarts te laten verzorgen, maar kleine wondjes kun je ook prima zelf behandelen.

Elke verwonding die volledig in de huid doordringt (bijvoorbeeld een bijtewond of diepe snijwonden), verwondingen over een groot deel van het lichaam (of een heel gevoelig gebied), een wond waarbij pus zichtbaar is of de huid rond de wond rood en gezwollen is, kan het beste door de dierenarts verzorgd en behandeld worden. Ook kleine verwondingen moeten direct worden behandeld, voordat er een infectie ontstaat. Infecties zijn altijd dierenartsenwerk.

Bij een eenvoudige oppervlakkige wond is het reinigen van het wondje meestal genoeg voldoende. Dat kan met een fysiologische zoutoplossing (via drogist of apotheek te verkrijgen), maar als je die niet hebt is gewoon (kraan)water ook goed. Spoel de wond voorzichtig uit. Een verband is alleen noodzakelijk als er kans is op verdere uitwendige verontreiniging of als de hond er heel erg aan blijft likken. Een simpel elastisch verband volstaat dan.

Een wondje aan een voetzooltje kan het beste enkele malen per dag worden uitgespoeld of in een badje met lauw sodawater gezet worden. Zo wordt het wondje ontsmet. Pas op dat er bij het wandelen geen vuil in komt. Gebruik hiervoor eventueel een sok of hondenschoentje.

Meestal is er geen zalf nodig, maar bepaalde zalfjes kunnen wel helpen de genezing te versnellen. Via de dierenarts is er onder meer honingzalf verkrijgbaar, die infecties remt. Er zijn ook natuurlijke zalven verkrijgbaar, of eventueel zelf te maken. Zalf gemaakt van kleefkruid of weegbree heeft vaak een goed resultaat. Als de wond op enig moment verergert of niet binnen een week sluit en/of geneest, raadpleeg dan een dierenarts.

5. Hoe haal ik een teek weg?

Als een hond een teek heeft wil je die liefst zo snel mogelijk verwijderen. Teken kunnen ziektes overbrengen en dat wil je natuurlijk te allen tijde voorkomen. Maar als dat verwijderen op de verkeerde manier gebeurt kan het schade aanrichten.

Wat is de beste manier?

Gebruik voor het verwijderen altijd een tekenpincet. Er zijn vele soorten op de markt, van echte pincetten tot haakjes. Er zijn ook allerlei modellen te koop om bijvoorbeeld aan je sleutelbos te hangen. Welk type je prettig vindt in het gebruik is heel persoonlijk. Soms is iemand ervaren in het verwijderen en verwijdert hij de teek met de hand/nagels.

Het pincet, haakje, tangetje of kaartje gebruik je om de teek onder zijn lichaam te pakken. Daarna is een draaiende, trekkende beweging voldoende om de teek te verwijderen. Het wondje dat achterblijft kan eventueel ontsmet worden. Veel honden hebben nog enige tijd een bultje op de plaats waar de teek werd weggehaald. Dat is normaal en kan geen kwaad.

Wat moet je niet doen?

Er worden nogal eens dingen geadviseerd die heel kwalijk zijn. Zo wordt er vaak gezegd dat je een druppel benzine, petroleum of zelfs alcohol op de teek moet laten vallen, dan zou hij vanzelf loskomen. Ook wordt wel eens geadviseerd de teek te verhitten met een sigaret. Al die methodes zijn gevaarlijk voor de hond en werken bovendien averechts. De teek zal namelijk als reactie zijn maaginhoud legen, waardoor de kans op besmetting juist groter is.

De beste, snelste en simpelste methode is dus met een teken tang of -pincet.

6. Mijn hond heeft diarree, en nu?

Diarree is een veel voorkomend probleem bij honden. Ze stoppen tenslotte ook van alles in hun bek. Hoewel het kan worden veroorzaakt door zoiets eenvoudigs als een verandering in voedsel of lekkernijen, kan diarree bij honden ook symptoom van een ernstige onderliggende ziekte zijn. Diarree bij honden is een gevolg van een gezondheidsprobleem; het is zelf geen ziekte. Meestal ontstaat het doordat niet-geabsorbeerde voedingsstoffen water vasthouden of water naar de darmen trekken. Het kan ook ontstaan doordat de darmen een (mogelijk bedorven) voedingsmiddel zo snel mogelijk proberen kwijt te raken, waardoor er onvoldoende tijd is alle vocht eruit op te nemen. Het resultaat is slappe en soms zelfs waterige ontlasting.

Diarree is meestal een probleem dat binnen een paar dagen overgaat, maar als het te lang aanhoudt, kunnen honden uitdrogen, of is het een signaal van een ernstiger aandoening. Neem contact op met de dierenarts als de hond de volgende symptomen heeft: Ernstige diarree (echt waterig of veel), constante diarree, bloed of slijm in de ontlasting, diarree als de hond heel jong of oud is, de hond al andere gezondheidsproblemen heeft, de hond meer slaapt of minder eet of drinkt dan normaal en als de hond ook braakt. Als de buik pijnlijk is (de hond "gilt" of laat zich niet aanraken) of in door de houding buikpijn toont (gespannen, opgetrokken buik, bolle rug, eventueel koorts).

Diarree verhelpen (de eerste 1-2 dagen dus) heeft vaak baat bij de volgende simpele maatregelen:

- Laat de hond 24 uur vasten, (niet doen als de hond heel jong of heel oud is of een andere aandoening heeft). Vasten helpt het herstel versnellen. Zorg wel voor voldoende drinken.
- Rijke en vette voedingsmiddelen kunnen diarree verergeren. Het water van gekookte rijst en kip (zonder vel of botten) kunnen worden gebruikt.
- Geef de hond de hele dag door regelmatig kleine maaltijden. Dit houdt hun spijsvertering in beweging zonder teveel van de darmen te vragen.
- Honden die aan diarree lijden, moeten mogelijk iets meer drinken dan normaal om het extra water dat ze verliezen te vervangen. Zorg voor schoon water.
- Laat de hond rusten en herstellen; darmproblemen vragen veel energie.
- Probiotica zijn vriendelijke darmbacteriën. Voor veel honden -niet voor alle!- kan dit ondersteunend werken.
- Wortel, pompoen, psyllium en isogel (dat is de hondenversie van psyllium) bij het eten helpen ook.

Zodra de hond weer vaste ontlasting heeft, kan worden begonnen met rustig aan de normale hoeveelheden voeding opnieuw te introduceren. Dat introduceren kan een paar dagen duren.

7. Wat als mijn hond braakt?

Een hond kan overgeven, simpelweg omdat hij iets verkeerd heeft gegeten, te veel heeft gegeten of te snel heeft gegeten. Braken kan ook duiden op iets veel ernstigers: de hond heeft mogelijk een giftige stof binnengekregen, of heeft een ernstige klacht die het braken veroorzaakt.

Braken kan allerhande oorzaken hebben. Een bacteriële infectie van het spijsverteringskanaal, een plotselinge verandering van voedsel, het inslikken van een “vreemd voorwerp”, parasieten in de darm, maar ook acuut nierfalen of darmfalen, een ontsteking van de alveesklier, een virusinfectie, wagenziekte of een zonnesteek.

Braken dat gedurende een langere periode met enige regelmaat optreedt, kan te wijten zijn aan maag- of darmontsteking, ernstige obstipatie, kanker, een nierfunctiestoornis, leverziekte of een andere systemische ziekte.

Als de hond af en toe braakt, is dat meestal geen probleem. Frequent of chronisch braken kan een teken zijn van een ernstigere aandoening. Als het braken van de hond echt vaak voorkomt, breng hem dan meteen naar de dierenarts voor een volledig onderzoek. Zeker als er ook sprake is van bloed in het braaksel, gewichtsverlies, minder eetlust, of juist meer, meer of minder drinken of veranderingen in het plassen of ontlasten.

Na het overgeven zijn er voldoende honden die het braaksel ook weer opeten. Hiervoor zijn een aantal redenen. Het ruikt naar eten! De meeste honden zijn niet heel kieskeurig als het op eten aankomt. Een teef met pups kan braken om voedsel voor haar pups te leveren. Die zullen dat dan ook opeten. Als ze een deel laten liggen zal de moederhond de resten opeten. Een derde reden is om het bewijs te verbergen. Niet voor ons mensen, maar om andere dieren niet te laten merken dat ze zich niet lekker voelen. Een instinct dus.

Is het opeten van braaksel veilig? Dat hangt van de situatie af! Als de hond normaal voedsel heeft uitgebraakt, is het niet schadelijk voor hem om het opnieuw op te eten. Is er gebraakt doordat er gif in het eten zat, dan is opeten natuurlijk een slecht idee. Bovendien bevat braaksel veel zuur dat de tanden kan beschadigen. Misschien een reden om het toch maar snel op te ruimen. Maar tenzij er rare dingen in zitten, is het opeten van braaksel dus niet schadelijk.